

عنوان مقاله:

بررسی امکان کاهش مقدار علفکشهای ۴،۲-دی و تربینورون متیل در کنترل اکوتیپهای مختلف علفهز از مک (Cardaria draba L. Desv)

محل انتشار:

دوفصلنامه علوم به زراعی گیاهی، دوره 11، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

امیر توفیقی - دانش اموخته کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی و صنایع غذایی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

مرجان دیانت - استادیار دانشکده کشاورزی و صنایع غذایی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی کارایی دو علفکش ۴،۲-دی و تربینورونمتیل بر اکوتیپهای علف هرز از مک و امکان کاهش مقدار توصیه، آزمایش مقدار-پاسخ به صورت بلوک کامل تصادفی با سه تکرار در گلخانه پارک قائم واقع در منطقه ۱۸ تهران در سال ۱۳۹۹ انجام شد. اکوتیپهای مورد بررسی شامل سلماس، رفسنجان، سمیروم، شهرکرد، بافت، بیرجند، سمنان و کرج بودند و دو علفکش مورد بررسی در چهار مقدار (۲۵، ۵۰، ۷۵ و ۱۰۰ درصد مقدار توصیه شده) در مرحله چهار تا شش برگی استفاده شدند. نتایج نشان داد که ۴،۲-دی کارایی بیشتری در کنترل اکوتیپهای از مک نسبت به تربینورونمتیل داشت. با کاربرد ۱۰۰ درصد مقدار توصیه شده ۴،۲-دی وزن خشک جمعیتهای از مک ۹۱-۹۹ درصد کاهش پیدا کرد. مقدار ED₅₀ در واکنش به ۴،۲-دی و تربینورونمتیل برای اکوتیپهای از مک به ترتیب از ۴۱/۰ تا ۸۹/۰ لیتر در هکتار و از ۵/۸ تا ۲۷/۱۷ گرم در هکتار متغیر بود. براساس مقدار ED₅₀ برآورد شده حساسترین و مقاومترین اکوتیپهای از مک به هر دو علفکش به ترتیب اکوتیپهای سمیروم و کرج بودند. بهطور کلی با توجه به کاهش ۹۰ درصدی وزن خشک اکوتیپهای سمیروم، بافت، شهرکرد و رفسنجان در ۷۵ درصد مقدار توصیه شده ۴،۲-دی میتوان مقدار مورد نیاز جهت کنترل این اکوتیپها را کاهش داد و علفکش کمتری مصرف نمود.

کلمات کلیدی:

درصد کاهش وزن خشک، منحنی دز-پاسخ، نمرهدهی چشمی خسارت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1537645>

